

Dialog s Ondřejem Dvořákem

Měříme-li vzdálenost určitého objektu ve vesmíru, měříme zároveň v čase o tuto vzdálenost posunutém nazpět. Bohužel ještě stále vzdálenost (velké vzdálenosti) neměříme, ale určujeme ze z něčeho : analytickým rozbořením záření. Čas a vzdálenost jsou v kosmologii spojené nádoby, v jakém smyslu ? je to de facto tatáž veličina, vzájemně zaměnitelná. A to je nesmysl. Vzdálenost měříme časem, a čas měříme vzdáleností. To je velmi zjednodušené a velmi nepřesné. Čím vzdálenější objekt, tím starší historii sledujeme to sice pravda je ale nemusí to být úměra lineární... (např. raketa která stále zrychluje svůj pohyb, tak také lze o ní říkat že čím je vzdálenější tak sledujeme starší historii, totéž budu tvrdit o raketě která nezrychluje pohyb) a platí to zcela obecně, není zde žádná výjimka. Jak různou historii má Jupiter od Merkuru ? Osa času a osa vzdálenosti jsou pro nás spojené, to je nekonkretizované a tím pádem nesmysl dalo by se říci, slepené. Co to je „osa času“ ??? To ještě nikdo neřekl...

Otázka proto zní, VÍME SKUTEČNĚ, ZDA SE VESMÍR ROZPÍNÁ?

Osa času a osa vzdálenosti jsou pro nás totožné, nelze je oddělit a je snadné zaměnit jednu za druhou.

Hubblova konstanta říká, že čím vzdálenější objekt, tím vyšší rychlostí se od nás vzdaluje. To neříká ta konstanta, ale to říká ta Hubblova rovnice $v = H \cdot d$. Konstanta (v převrácené hodnotě) říká akorát to, jak je vesmír starý v jistém-určitém „stop-stavu“. Položme si otázku, jde o vzdálenost prostorovou anebo časovou? Protože konstanta není vzdálenost, proto je to nesmysl... Můžeme vědět, která z nich je pro tuto konstantu určující? V každém věku vesmíru, tedy v každém „stop-stavu“ který zvolíme, bude Hubbleova konstanta jinak velká... takže o co jde ? není to totiž konstanta.

Představme si nyní situaci, kdy Hubbleova konstanta není definována vzdáleností prostorovou, nýbrž časovou. Definice konstanty,... co tím myslíš ? $H.k. = v/d = 1/t$ Co nám výjde? Výjde nám přesný opak rozpínání, smršťování. Je to paradoxní, že pouhá záměna jedné totožné osy ??? za druhou vytváří zcela opačný obraz vesmíru, než který nyní používáme pro další hodnocení a zkoumání? Používáš výraz „osa“ na nevhodném místě, pro nevhodné vyjádření něčeho... tedy nevhodně.

Chybou v úvaze, která nebere v potaz možnost, že změna rychlosti není vázána na prostorovou vzdálenost, nýbrž na vzdálenost časovou, co to je „vzdálenost časová“ nutno používat lepší výrazy, takové co se nejvíce blíží ustanovenému smyslu soudobému. dospíváme ke zcela zásadním důsledkům v dynamice vesmíru. Změna rychlosti $v = x/t$ může být dvojitá tj. a) ve jmenovateli bude „konstantní tempo plynutí času“ (jednotkové časové intervaly se nemění) a v čitateli se bude !! měnit jednotkový interval a to buď poroste anebo bude menší a menší. V porovnání s rychlostí světla to je : $c = 1/1 > v = 0/1 = 1/\infty$ (přičemž pozor-upozornění : tu je dáno na papír zjednodušení tj. „nula“ je libovolné číslo které se k nule blíží a „nekonečno“ tu je libovolné číslo které se tomu nekonečnu blíží ...čili buď klesá číselník anebo roste jmenovatel ... http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/f/f_053.jpg) Toutou záměnou je například možno vysvětlit všechnu temnou energii, plácáš nesmysly. „co“ měníš za „co“ ? je možno tuto energii zcela eliminovat, víš vůbec jaký vzorec má energie ????? – $m \cdot c^2$ jelikož druhým ze dvou možných výkladů, ztrácí půdorys své existence.

Není populární říkat, že něco nevíme, poukazovat na možný jiný výklad, který bere oporu

tezím, jenž máme za prokázané a nepochybné. Vědomost o nevědomosti není populární, protože sama nedává odpovědi. **Zmateční filozofie**

Organizační připomínka : Nevím „na co“ reaguješ. To bývá ve slušných rodinách zvykem, že se vezme citace a k ní se dá reakce.

Josefe, když se podíváš na Slunce, vidíš je osm minut staré, nevíš, co je s ním v tento okamžik, víš, co s ním bylo před osmi minutami. A když se díváš na galaxii miliardu světelných let vzdálenou, nevidíš co je s ní v tento okamžik, ale jaká byla před miliardou let..... **no jistě a...a co má být ???, neříkáš „na co a k čemu“ reaguješ ?!** včetně toho, jakou rychlostí se od tebe vzdalovala. **Jistě a...a o co ti jde ?** Fyzika ti řekne, že je **to** rychlost, kterou se od tebe ta galaxie vzdaluje **co to** ??? děláš organizační zmatek... těch „tl“ jsou miliony, takže „co“ fyzika říká „na co“ ? Tvůj popisný aparát ne děsně špatný. (přítomný čas), ale to je nepravda, protože jde o čas minulý. **Vůbec nevím o co ti jde....** O přítomném chování, včetně rychlosti, nemáme sebemenší tušení. **To je pravda, ale o co ti jde ? co tím chceš říci ?** Ano, já-Pozorovatel „stojím“ v nějaké poloze=prostředí tohoto Vesmíru a pozoruji, pozoruji ve „stop-čase“, ve svém „stop-čase – 13,8 miliard let od Třesku...a pozoruji v „poloze“ (x, y, z) o které nevím nic, nevím „kde jsem“. O přítomném chování (neřekl si čeho, koho a kdy) nemáme tušení, jistě, ale to ví všichni...a...a tak co tím chceš říci. ?? **Naše oko, které vidí (pomocí fotonů 13 miliard let starých) reliktní záření, tak „tam“ dnes-naše současnost existují už planety, komety, meteority, aj. a reliktní záření „tam“ už není ve stop-čase = dnes. Tvrdíš že fyzikové o tom nemají tušení, kde si to vzal že ne ? A neřekl si „co“ máš v úmyslu vysvětlit. Prostě organizačně musíš mít výklad takový jako by si ho říkal na ZŠ dětem z 5A. Vzdálenost a historie jsou propojené, ale to ví každý fyzik, kosmolog, i sem-tam i uklízečka...co tím chceš říct. ?? protože vzdálenost měříme časovou jednotkou, světelným rokem. Organizačně musíš vést řeč jinak. Já dokážu popisovat místnost zvoleným způsobem, že nepoznáš zda mluvím o kuchyni v AI-katrazu nebo o ložnici bangladéžského náčelníka.....**

Fyzikové si pro sebe rozhodli, že ta **historická rychlost** co to je „historická rychlost“ ? a čeho ? se nezměnila a platí dodnes, aniž by měli a mohli mít potvrzené, že je tomu tak.

Organizačně mluvíš v bludech. Já si tu tvou řeč mohu přeložit takto : Já-Pozorovatel v tomto svém „stop-čase“ (13,8 miliard let od Třesku) mohu pozorovat (dle Hubbleho zákona) že každý předmět který je ode mě víc a víc vzdálený, že se jeho vééé-rychlost zvyšuje (ode mě) (přestože se sám pohybuji a..a to bůůůh ví jakou rychlostí) Předpokládá se u rovnice $v = H \cdot d$, že **POZOROVATEL** stojí (On so zvolil svou pozici „do klidu“) a že to véééé od nuly roste až k céééé $0 = v < c = 1$ (v různých vzdálenostech roste vééé u těch těles pozorovaných) (jenže ani já-Pozorovatel nestojím). A nyní lze vznést úvahu, že „historická“ rychlost těch vzdalujících se objektů bude (anebo nebude) jiná než $0 = v < c = 1$. Čili : postavím-li Pozorovatele do jiného časového „stop-stavu“ např. 5 miliard let od Třesku, bude tento Pozorovatel čumět „do minulosti“ a také uvidí v tomto menším Vesmíru, že rychlosti vzdalování kvasarů jsou $0 = v < c = 1$...bude....anebo nebude ??? A třetí pozorovatel umístěný do „stop-času“ 1,5 miliardy let od Třesku zase také bude koukat „do minulosti: (jinam ani koukat nemůže) a zase uvidí rychlosti pohybu kvasaru od $0 = v < c = 1$, pouze budou ty kvasary „blíž“. - - To bylo povídání mé které sem si mohl vyvodit z tvého, ale...ale také jsem si z tvého **MLAHEHO** povídání mohl vyvodit i jiná vysvětlení,... protože ty nemluvíš organizačně přesně. Např. Já v posledním dvou letech přednáším úvahy o „různém tempu plynutí času“ v různé historii Vesmíru. Čili : před 5 miliardami let mohl plynout čas jiným tempem, ...před 7mi miliardami mohl plynout čas ještě jiným rychlejším tempem, a blíže ke Třesku mohlo být tempo plynutí času ještě vyšší, atd. čili v v každém věku = v každé historii mohl čas plynout jiným tempem. Pak ovšem by naše hodnocení z našeho „stop-stavu“

= dnes bylo falešné, my hodnotíme vesmír s předpokladem „stejného plynutí času po celou historii Vesmíru“...pokud je to jiné je vše jinak. Dotřetice : Bude-li Pozorovatel nakonec pozorovat „fyzikální děje“ z nichž pozná že tempo plynutí času se v průběhu stárnutí mění, pak to pozoruje Pozorovatel opět jen v tom svém „strop-stavu“ a...a ono to můž být dotřetice ještě jinak : že čp bude zakřivený, tedy o ten čas bude zakřivený a proto „se zdá“ že plyne vždy jinak (v minulosti) a vlastně byl ten čas rovnoběžný, plynul rovnoměrně, ale byl zakřivený a proto my ho pozorovaly jako v různém tempu. To vše jsou možnosti....., které nutno prozkoumat. Možná je i čtvrtá možnost, pátá, co my dnes víme. Co když se vesmír naopak "smršťuje", jistě, o tom mluvím už mnoho let,... a asi jsem to psal i tobě. Dokonce mé úvahy vedou k tomu, že se čp „smršťuje“ všude, i dnes v našem „stop-čase“ všude kolem nás, v ložnici, na chodnéku , v autobude, v každém bodě kolem tebe se časoprostor na planckovských škálách ještě více smršťuje do pěníciho se vakua, do vřící pěny dimenzí „x“ a „t“ (od nás do malých škál se smršťuje a do velkých škál se rozbaluje) v každém bodě kdekoliv a kdykoliv. Jenže v této pozici ve které se my-Pozorovatel nacházíme http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_021.jpg pozorujeme z našeho místa-pozice už „narovnaný časoprostor, rozbalený časoprostor“ až do vzdálenosti cca 500 000 let od Třesku, pak se začne čp dramaticky směrem ke Třesku křivit a s situacích několik minut po Třesku je čp zase tou hustou vřící pěnou dimenzí dvou veličin...a tato plazmatická forma křivého čp je i po Třesku i dnes v těch podplanckovských škálách, i tam je plazma...stejná jako po Třesku. a ta vzdálená galaxie se -nyní- od nás pohybuje mnohem menší rychlostí, anebo dokonce putuje směrem k nám? My to vědět nemůžeme, protože vždy budeme mít miliardu let starou informaci. Ale možné to je. Ano...v každém jiném věku toho Vesmíru muže být Pozorovatel v libovolném místě a pozorovat rychlosti $0 = v < c = 1$... kvasar si označíš „značkou“ např. K1 poletí jinou rychlostí pro Pozorovatele P11 v jeho „stop-čase“ 5 miliard let od Třesku než pro Pozorovatele P 22 (téhož ale v jiném stáří), jiném „stop-čase“ např. 12 miliard let od Třesku . Tentýž kvasar K1 má jinou rychlost pro jiné Pozorovatele v jiném jejich stáří. A...a mění se stáří i tomu Pozorovateli jinak než toku Kvasaru, oba mají jinou „křivku“ stárnutí.
Je to bordel, že ????

Proč?

Uvažuj, že čas bude tvoje srovnávací měřítko, Jistě...ale jen ve „stop-čase“ ...protože v každé historii vesmíru je „jiný čas“ tedy jiné tempo plynutí času ... je anebo není ? fyzikové o tom nemají ani tušení že by to měli zkoumat. Pro fyziky tu je stále a stále jen jedno tempo plynutí času – v pozorovatelně a víme, že čím bližší galaxie, tím pomaleji se od nás vzdaluje, tzn. čím čerstvější informace máme o vesmíru okolo, tím menší rychlosti měříme, tj. můžeme dovozovat, že toto "zpomalování" platí i pro vzdálený vesmír, který se tím pádem nikoliv rozpíná, ale smršťuje, r o z b a l u j e se z pozic mladých do pozic starších protože se jeho rychlost rozpínání s časem snižuje. Nebo naopak : Když se postavíš do „stop-pozice“ brzo po Třesku např. hned po reliktním záření cca 400 00 let od Třesku a z této „stop-pozice“ budeš pozorovat časoprostor (tedy Vesmír i s hmotou) , ta se bude rozpínat = rozbalovat stále rychleji a rychleji – to uvidí ten „reliktní pozorovatel“ = jemu se křivosti dimenzí natahují = rozbaluje se křivost. Ale i tomuto Pozorovateli v místech „RZ“ se bude čp „smršťovat“ bude-li koukat do „planckovských škál“. Čili : ať bude Pozorovatel kdekoliv a v jakoukoliv historickou dobu, bude ze svého místa a stáří pozorovat „škály které se rozbalují „do velkoškál a škály které se sbalují-zcvrkávají-smršťují do minivesmíru = to bude vždy v každém věku Vesmíru...ovšem záleží i na volbě jednotek „pro Pozorovatele“ Už tomu rozumíš? Že z toho pozorování můžeme vyvodit dva zcela opačné závěry? A co děláme? Namísto toho sebevědomě říkáme, že se vesmír rozpíná. Já to neříkám, já říkám že se

„rozbaluje“ tj. plazma = pěna dimenzí se rozmotává-rozbaluje až na ploché euklidovský čp, který pozorujeme „dnes“. Na základě zcela nedostatečného důkazu, na základ pozorování, která nám na tuto otázku nemohou dát odpověď, i kdyby moc moc chtěla. O současném stavu vesmíru jednoduše nevíme zhola nic, O.K. známe dynamiku vesmíru podle zákonů „vztahů“ čp a hmoty, ale neznáme p r o m ě n n o s t časoprostoru v toku plynutí času zda se tempo plynutí v historii mění – tedy zda se také čas „rozbaluje“ a jak ve „stop-stavu“ po Třesku a jak ve „stop-stavu“ 5 miliard let po Třesku a jak dnes. protože vše, co pozorujeme, je historie, která se mohla dávno změnit O.K. a my nemáme jak anebo čím to zjistit. ??? možná máme, ale nikdo to nezkoušel hledat. . . Vesmír se může -ve skutečné současnosti- smršťovat, jistě aniž by se naše pozorování změnila, ta možnost tu prostě je, a proto nemůžeme říkat -s jistotou-, že se rozpíná. Jak Pozorovatel si stoupní „kamkoliv“ ve vesmíru a „kdykoliv“ v historii vesmíru a vždy „tam“ v daném „stop-stavu“ i „stop-čase“ budeš pozorovat rozbalování čp do velkoškál a souběžně také „smršťování“ do miniškál-planckových škál, ; opakují : vždy v jakékoliv historii **budeš pozorovat i smršťování i rozbalování dimenzí čp.**

Resumé : Takováto naše blábolení vědci nečtou a nebudou ještě 30 let číst. Proč ? Protože oni jsou vědci a my jsme lidové myslitelé s gigantickými fantasmagoriemi ... (tady se nerozlišuje-neposuzuje smysluplnost vizí, nápadů, ale **titul autora**)
JN, 06.03.2020

Fyzikové si pro sebe rozhodli, že ta historická rychlost co to je „historická rychlost“ ? a čeho ? se nezměnila a platí dodnes, aniž by měli a mohli mít potvrzené, že je tomu tak.

Organizačně mluvíš nejasně. Já si tu tvou řeč mohu přeložit takto : Já-Pozorovatel v tomto svém „stop-čase“ (13,8 miliard let od Třesku) mohu pozorovat (dle Hubbleho zákona) že každý předmět který je ode mě víc a víc vzdálený, že se jeho vééé-rychlost zvyšuje (ode mě) (přestože se sám pohybuji a..a to bůůů ví jakou rychlostí) Předpokládá se u rovnice $v = H \cdot d$, že POZOROVATEL stojí (On si zvolil svou pozici „do klidu“) a že to véééé od nuly roste až k céééé $0 = v < c = 1$ (v různých vzdálenostech roste vééé u těch těles pozorovaných) (jenže ani já-Pozorovatel nestojím). A nyní lze vznést úvahu, že „historická“ rychlost těch vzdalujících se objektů bude (anebo nebude) jiná než $0 = v < c = 1$. Čili : postavím-li Pozorovatele do jiného časového „stop-stavu“ např. 5 miliard let od Třesku, bude tento Pozorovatel čumět „do minulosti“ a také uvidí v tomto menším Vesmíru, že rychlosti vzdalování kvasarů jsou $0 = v < c = 1$...bude...anebo nebude ??? A třetí pozorovatel umístěný do „stop-času“ 1,5 miliardy let od Třesku zase také bude koukat „do minulosti: (jinam ani koukat nemůže) a zase uvidí rychlosti pohybu kvasaru od $0 = v < c = 1$, pouze budou ty kvasary „blíž“. - - To bylo povídání mé které sem si mohl vyvodit z tvého, ale...ale také jsem si z tvého MLAHEHO povídání mohl vyvodit i jiná vysvětlení,... protože ty nemluvíš organizačně přesně. Např. Já v posledním dvou letech přednáším úvahy o „různém tempu plynutí času“ v různé historii Vesmíru. Čili : před 5 miliardami let mohl plynout čas jiným tempem, ...před 7mi miliardami mohl plynout čas ještě jiným rychlejším tempem, a blíže ke Třesku mohlo být tempo plynutí času ještě vyšší, atd. čili v v každém věku = v každé historii mohl čas plynout jiným tempem. Pak ovšem by naše hodnocení z našeho „stop-stavu“ = dnes bylo falešné, my hodnotíme vesmír s předpokladem „stejného plynutí času po celou historii Vesmíru“...pokud je to jiné je vše jinak. Dotřetice : Bude-li Pozorovatel nakonec pozorovat „fyzikální děje“ z nichž pozná že tempo plynutí času se v průběhu stárnutí mění, pak to pozoruje Pozorovatel opět jen v tom svém „strop-stavu“ a...a ono to může být dotřetice ještě jinak : že čp bude zakřivený, tedy o ten čas bude zakřivený a proto „se zdá“ že plyne vždy jinak (v minulosti) a vlastně byl ten čas rovnoměrný, plynul rovnoměrně, ale byl zakřivený a proto my ho pozorovaly jako v různém tempu. To vše jsou možnosti....., které nutno prozkoumat. Možná je i čtvrtá možnost, pátá, co my dnes víme. Co když se vesmír

naopak "smršťuje", jistě, o tom mluvím už mnoho let,... a asi jsem to psal i tobě. Dokonce mé úvahy vedou k tomu, že se čp „smršťuje“ všude, i dnes v našem „stop-čase“ všude kolem nás, v ložnici, na chodníku, v autobuse, v každém bodě kolem tebe se časoprostor na planckovských škálách ještě více smršťuje do pěního se vakua, do vřící pěny dimenzí „x“ a „t“ (od nás do malých škál se smršťuje a do velkých škál se rozbaluje) v každém bodě kdekoliv a kdykoliv. Jenže v této pozici ve které se my-Pozorovatel nacházíme http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_021.jpg ...pozorujeme z našeho místa-pozice už „narovnaný časoprostor, rozbalený časoprostor“ až do vzdálenosti cca 500 000 let od Třesku, pak se začne čp dramaticky směrem ke Třesku křivit a s situacích několik minut po Třesku je čp zase tou hustou vřící pěnou dimenzí dvou veličin... a tato plazmatická forma křivého čp je i po Třesku i dnes v těch podplanckovských škálách, i tam je plazma... stejná jako po Třesku. a ta vzdálená galaxie se -nyní- od nás pohybuje mnohem menší rychlostí, anebo dokonce putuje směrem k nám? My to vědět nemůžeme, protože vždy budeme mít miliardu let starou informaci. Ale možné to je. Ano...v každém jiném věku toho Vesmíru může být Pozorovatel v libovolném místě a pozorovat rychlosti $0 = v < c = 1$... kvasar si označíš „značkou“ např. K1 poletí jinou rychlostí pro Pozorovatele P11 v jeho „stop-čase“ 5 miliard let od Třesku než pro Pozorovatele P 22 (téhož ale v jiném stáří), jiném „stop-čase“ např. 12 miliard let od Třesku . Tentýž kvasar K1 má jinou rychlost pro jiné Pozorovatele v jiném jejich stáří. A...a mění se stáří i tomu Pozorovateli jinak než toku Kvasaru, oba mají jinou „křivku“ stárnutí.
Je to bordel, že ????

Proč?

Uvažuj, že čas bude tvoje srovnávací měřítko, Jistě...ale jen ve „stop-čase“ ...protože v každé historii vesmíru je „jiný čas“ tedy jiné tempo plynutí času ... je anebo není ? fyzikové o tom nemají ani tušení že by to měli zkoumat. Pro fyziky tu je stále a stále jen jedno tempo plynutí času – v pozorovatelně a víme, že čím bližší galaxie, tím pomaleji se od nás vzdaluje, tzn. čím čerstvější informace máme o vesmíru okolo, tím menší rychlosti měříme, tj. můžeme dovozovat, že toto "zpomalování" platí i pro vzdálený vesmír, který se tím pádem nikoliv rozpíná, ale smršťuje, r o z b a l u j e se z pozic mladých do pozic starších protože se jeho rychlost rozpínání s časem snižuje. Nebo naopak : Když se postavíš do „stop-pozice“ brzo po Třesku např. hned po reliktním záření cca 400 00 let od Třesku a z této „stop-pozice“ budeš pozorovat časoprostor (tedy Vesmír i s hmotou), ta se bude rozpínat = rozbalovat stále rychleji a rychleji – to uvidí ten „reliktní pozorovatel“ = jemu se křivosti dimenzí natahují = rozbaluje se křivost. Ale i tomuto Pozorovateli v místech „RZ“ se bude čp „smršťovat“ bude-li koukat do „planckovských škál“. Čili : ať bude Pozorovatel kdekoliv a v jakoukoliv historickou dobu, bude ze svého místa a stáří pozorovat „škály které se rozbalují „do velkoškál a škály které se sbalují-zcvrkávají-smršťují do minivesmíru = to bude vždy v každém věku Vesmíru...ovšem záleží i na volbě jednotek „pro Pozorovatele“ Už tomu rozumíš? Že z toho pozorování můžeme vyvodit dva zcela opačné závěry? A co děláme? Namísto toho sebevědomě říkáme, že se vesmír rozpíná. Text Já to neříkám, já říkám že se „rozbaluje“ tj. plazma = pěna dimenzí se rozmotává-rozbaluje až na plochý euklidovský čp, který pozorujeme „dnes“. Na základě zcela nedostatečného důkazu, na základ pozorování, která nám na tuto otázku nemohou dát odpověď, i kdyby moc moc chtěla. O současném stavu vesmíru jednoduše nevíme zhola nic, O.K., známe dynamiku vesmíru podle zákonů „vztahů“ čp a hmoty, ale neznáme p r o m ě n ě n o s t časoprostoru v toku plynutí času zda se tempo plynutí v historii mění – tedy zda se také čas „rozbaluje“ a jak ve „stop-stavu“ po Třesku a jak ve „stop-stavu! 5 miliard let po Třesku a jak dnes. protože vše, co pozorujeme, je historie, která se mohla dávno změnit O.K. a my nemáme jak anebo čím to zjistit. ??? možná máme,

ale nikdo to nezkoušel hledat... Vesmír se může -ve skutečné současnosti- smršťovat, jistě aniž by se naše pozorování změnila, ta možnost tu prostě je, a proto nemůžeme říkat -s jistotou-, že se rozpíná. Jak Pozorovatel si stoupni „kamkoliv“ ve vesmíru a „kdykoliv“ v historii vesmíru a vždy „tam“ v daném „stop-stavu“ i „stop-čase“ budeš pozorovat rozbalování čp do velkoškál a souběžně také „smršťování“ do miniškál-planckových škál, ; opakují : vždy v jakékoliv historii budeš pozorovat i smršťování i rozbalování dimenzí čp.

Resumé : Takováto naše blábolení vědci nechtou a nebudou ještě 30 let číst. Proč ? Protože oni jsou vědci a my jsme lidoví myslitelé s gigantickými fantasmagoriemi ... (tady se nerozlišuje-neposuzuje smysluplnost vizí, nápadů, ale titul autora) JN, 06.03.2020